Lieta Nr. 1A68024918
Lietas arhīva Nr. 1A-0081-19/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2019. gada 17. aprīlī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes 2018. gada 28. maija lēmumu Nr. 20/3/3-665.

Aprakstošā daļa

[1] 2018. gada 12. aprīlī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļas amatpersona sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr. GA10699993 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par to, ka 2018. gada 23. martā, plkst. 13.57, transportlīdzeklis *TOYOTA COROLLA*, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), Rīgā, Maskavas ielā pretim ēkai Nr. 450F, Nulpes ielas virzienā, ceļa posmā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, brauca ar ātrumu 67 km/h. Tādējādi pārkāpts Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 101. punkts, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[8] panta ceturtajā daļā. Pie administratīvās atbildības saukts /pers. A/, piemērojot naudas sodu 40 *euro* apmērā.

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam /pers. A/ iesniedzis Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldē sūdzību.

[2.1] Sūdzībā norādīts, ka no Sākotnējā lēmuma fotoattēla nevar noteikt, vai tā viņa automašīna, turklāt attēls rāda transportlīdzekli, kuru nekādā veidā nevar atpazīt. Tāpat fotoattēlā nav iespējams atpazīt transportlīdzekļa marķējumu, transportlīdzekļa krāsu, cilvēku, kas vada transportlīdzekli un numura zīmes. Uzskata, ka nav profesionāli sodīt par ātruma pārkāpšanu, pamatojoties uz šādiem pierādījumiem.

[3] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk - Iestāde) priekšnieka 2018. gada 25. maija lēmumu Nr. 20/3/3-665 (turpmāk – Iestādes lēmums) /pers. A/ sūdzība noraidīta, bet Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumā norādīts, ka Ceļu satiksmes noteikumu 101. punktā noteikts, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. [..]

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[8] panta ceturtajā daļā – par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadracikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Citējot Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta otrā un trešo daļu, Iestādes lēmumā norādīts, ka Transportlīdzekļa īpašnieks ir /pers. A/, tāpēc viņam par Latvijas APK 149.[8] panta ceturtajā daļā norādīto pārkāpumu piemērots naudas sods četrdesmit *euro* apmērā.

Iestādes lēmumā norādīts, ka ātruma kontroles mērierīce GATSO RT4 (sērijas Nr. 13-39-003-809) (turpmāk – GATSO) ir veikta verifikācija un minētās mērierīces faktisko derīgumu apliecina 2017. gada 19. jūnijā SIA „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtais pirmreizējais verificēšanas sertifikāts Nr. E0588V17, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu no 2017. gada 30. maija līdz 2018. gada 29. maijam.

Verificēšana ir sistēmas pārbaude, ko veic, lai pārliecinātos, vai izstrādāšanas procesā aplūkojamā posma rezultāti atbilst tā sākumā definētajiem noteikumiem un prasībām. Veicot verificēšanu, tiek novērtēta mērīšanas līdzekļa atbilstība apstiprinātajam tipam un metroloģiskajām prasībām.

Iestādes lēmumā norādīts, ka 2018. gada 23. martā plkst. 13.57 transportlīdzekļa braukšanas ātrums Rīgā, Maskavas ielā pretim ēkai Nr. 450F, Nulpes ielas virzienā fiksēts ar ātruma kontroles mērierīci GATSO, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli, un transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, līdz ar to atzīstams par leģitīmu un faktiskajiem apstākļiem atbilstošu.

Pamatojoties uz ātruma mērīšanas sistēmas GATSO (fotoradara) tehniskajiem parametriem, ātruma mērīšanas sistēma GATSO nepārtraukti mēra ātrumu un virzienu katram garāmbraucošajam transportlīdzeklim. Pēc sistēmas instalēšanas katrai braukšanas joslai tiek noteikta konkrēta un nemainīga ātruma kontroles līnija. Transportlīdzeklis, kurš pārsniedz konkrētajā vietā atļauto braukšanas ātrumu, tiek fiksēts fotoattēlā brīdī, kad tas šķērso ātruma kontroles līniju. Katrs ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētais attēls satur datu joslu ar faktisko un attiecīgo pierādījumu informāciju. Datu joslā par fiksēto pārkāpumu tiek norādīts fiksētā pārkāpuma izdarīšanas datums un laiks, braukšanas josla, fiksētais transportlīdzekļa braukšanas ātrums un braukšanas virziens.

Lai nepieļautu prettiesisku lēmumu pieņemšanu un pārkāpumu neizdarījušas personas sodīšanu, pirms administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma pieņemšanas, lai precīzi un nekļūdīgi noteiktu transportlīdzekli, kurš ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, pamatojoties uz ātruma mērīšanas sistēmas instalēšanas datiem, tiek noteikts, kurš transportlīdzeklis ātruma mērīšanas sistēmas fiksētajā fotoattēlā šķērso ātruma kontroles līniju, kā arī tiek veikta attēla datu joslas informācijas pārbaude.

Saskaņā ar stacionārās ātruma mērīšanas sistēmas GATSO mērījuma vietas pasi 043/16 Rīgā, Maskavas ielā pretim ēkai Nr. 450F, Nulpes ielas virzienā atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h un stacionārā ātruma kontroles mērierīce GATSO nepārtraukti mēra ātrumu divās braukšanas joslās, transportlīdzekļiem, kas tuvojas mērīšanas ierīcei.

Autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces GATSO fiksētā attēla datu joslā norādīts, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpums fiksēts 2018. gada 23. martā plkst. 13.57 transportlīdzeklim, kas tuvojas ātruma kontroles ierīcei pa otro braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas). Šajā gadījumā kontrolei noteiktajā vietā atrodas transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas atrodas otrajā braukšanas joslā (skaitot no mērierīces) un tuvojas fotoradaram.

/pers. A/ uzskata, ka attēlā nevar identificēt transportlīdzekli.

Ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta sestās daļas 13. punktā noteikto, Iestāde, izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma Nr. GA10699993 esošo fotoattēlu, secina, ka tajā ir redzams pārkāpuma izdarījušais transportlīdzeklis un transportlīdzekļa valsts reģistrācijas zīme.

Pārbaudot pierādījuma failā iekļauto fotoattēlu elektroniskā formātā, nepārprotami izriet, ka administratīvais pārkāpums lietā Nr. GA10699993 konstatēts tieši transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/.

Protokolā norādītais fotoattēls atbilst visiem kritērijiem un šāds attēls ir izmantojams kā pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums sastādīts pamatoti un transportlīdzekļa īpašniekam pamatoti piemērots naudas sods.

[4] Par Iestādes lēmumu /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) iesniedza sūdzību tiesā, norādot, ka nepiekrīt pieņemtajam lēmumam pret viņu.

Sūdzībā atkārtoti norādīti argumenti, kurus /pers. A/ norādīja sūdzībā par Sākotnējo lēmumu.

Papildus norādīts, ka viņš nav persona, kura vadīja protokolā norādītajā laikā un vietā transportlīdzekli. Vadītājs nav redzams arī fotoattēlā. Uzskata, ka attēls bez redzamas sejas nav pietiekams pierādījums, ka viņš ir izdarījis jebkādu pārkāpumu.

Uzskata, ka lēmums ir nekorekts, jo fotoattēls nav skaidrs un Sūdzības iesniedzējam ir aizdomas, ka dati ir safabricēti.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus un pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[5.1] Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļa paredz, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[5.2] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā izdarītie secinājumi pamatoti ar noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem un pierādījumiem, pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tādējādi tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai motivācijai un to neatkārtos.

[6] Izvērtējot /pers. A/ sūdzībā norādītos apsvērumus, tiesa konstatē turpmāko.

/pers. A/ saukts pie atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.[8] ceturto daļu par Ceļu satiksmes noteikumu 101. punkta neievērošanu un sodīts ar naudas sodu 40 *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 101. punktā noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. [..]

[6.1] Lietā nepastāv strīds, ka /pers. A/ ir Transportlīdzekļa īpašnieks.

No lietas materiāliem izriet, ka 2018. gada 23. martā plkst. 13.57 Transportlīdzeklis tika vadīts Rīgā, Maskavas ielā pretim ēkai Nr. 450F, Nulpes ielas virzienā ar ātrumu 67 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci GATSO RT4 (sērijas Nr. 13-39-003-809), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir +3 km/h, ja ātrums < 100 km/h. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, 64 km/h.

Tiesa, izvērtējot sūdzības iesniedzēja norādītos apsvērumus, ka protokolā-lēmumā nav skaidri redzams transportlīdzeklis, tā reģistrācijas numurs un vadītāja seja, tāpēc fotoattēls nav derīgs, lai pierādītu viņa vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, uzskata par nepamatotu.

Kā jau norādīts Iestādes lēmumā un kā redzams no GATSO verificēšanas sertifikāta, iekārta, ar kuru konstatēts pārkāpums, ir verificēta līdz 2018. gada 29. maijam (*lietas 10. lapa*)

Apskatot Sākotnējā lēmumā ietverto fotoattēlu palielinājumā, nepārprotami redzams transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs un transportlīdzekļa marķējums (*lietas 9. lapa*).

Latvijas APK 243. panta trešās daļas 5. punkts noteic, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāms fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus profesionālos un amata pienākumus.

Sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu argumentu, ka Iestādes darbinieki , apstrādājot no fotoradara saņemto informāciju, rīkojušies neprofesionāli vai būtu ieinteresēti tos kādā mērā izmainīt, lai varētu pie atbildības saukt /pers. A/.

Līdz ar to, ievērojot to, ka GATSO ir verificēts un Iestādes darbinieki, apstrādājot no tā saņemto informāciju, ir rīkojušies, pārzinot savus profesionālos un amata pienākumus, tiesa atzīst, ka administratīvais pārkāpums ir fiksēts pamatoti.

[6.2] Ceļu satiksmes likuma 43.[6] pants paredz noteikumus gadījumiem, kad pārkāpumi ceļu satiksmē ir fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Minētā panta otrā daļa paredz, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam). [..] Savukārt atbilstoši panta sestajai daļai, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu, tajā nav jābūt redzamai vadītāja sejai, bet nepieciešams tikai konstatēt automašīnas tiesisko valdītāju (īpašnieku vai turētāju, ja tāds reģistrēts Ceļu satiksmes drošības direkcijas attiecīgajā reģistrā).

Minētā panta sestā daļa neparedz, ka fotoattēlā redzamā vadītāja seja ir obligāts priekšnoteikums protokola-lēmuma sastādīšanai, tāpēc Sūdzības iesniedzēja arguments, ka nav redzama vadītāja seja, ir noraidāms

[6.3] /pers. A/ apšauba, ka viņš ir bijis Transportlīdzekļa vadītājs.

Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta vienpadsmitā daļa paredz, ja šā panta otrajā daļā minētā persona (īpašnieks konkrētajā lietā) nav vadījusi transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet par ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli.

Sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz personu, kura protokolā norādītajā vietā un laikā vadījusi viņam piederošo transportlīdzekli, līdz ar to arguments, ka viņš nav vadījis Transportlīdzekli Sākotnējā lēmumā norādītajā laikā un vietā, nav pamatots.

[6.4] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta trešo daļu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu. Savukārt Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtajā daļā paredzēts viens konkrēts naudas soda apmērs – 40 *euro*, kas arī piemērots /pers. A/.

Tiesa atzīst par pamatotu Iestādes lēmumā norādīto, ka apstākļos, ka Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtās daļas sankcijā paredzēts tikai viens soda veids, savukārt Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešā daļa paredz piemērot minimālo sodu, šajā gadījumā nav nepieciešams izvērtēt soda apmēra atbilstību Latvijas APK 22. un 32. panta otrās daļas noteikumiem.

[7] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 101. punkta pārkāpumu, piemērojot Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtajā daļā noteikto sankciju, kas atbilst Latvijas APK 22. pantā noteiktajam mērķim. Savukārt /pers. A/ sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot visu iepriekš minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt, bet Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka 2018. gada 28. maija lēmumu Nr. 20/3/3-665 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019. gada 3. maijā.

Tiesnesis Viktors Makucevičs